

Milan Vincetič

SKRITOSTI

Vidi, popolnoma

Sanjska

Ko boš mojih oči
mi godi morje
čez stolne otoke
strastje iz tišin
in sračje roke
ko boš
ko bom
me prišepni
mimo zvezd
ki jim počneva
kar se z nama sme

Zapeljiva

Šminka ki jo brkljaš
po torbici
se je zmuznila
na sprehode
in popisala
okna čez balkone
višnjevo višnjevo
da nisva mogla
spoditi škorcev
v luske mesečine
na prstancu

Bela

Kaj vidijo
tvoje oči
ki spijo
in čemulušljajo
ter nergajo
tvoji smrčki
ki jih blodim
s kleščami
za orehe
do metulja
če je že sneg

Igriva

Luč ki se je stegnila
v svetni dež
je imela krompir
pa me ni
pa te ni
po verižici
okoli gležnjev
s katero sem zapel
muškatni grič
in dan je bil
preskoraj bil

Prešuštna

Pa si nedelja
spodreca krilo
raje visoko
kot široko
čez holme
tvoje bluze
ki jim ni para
ker se višajo
in nižajo
do drznosti
in v nedogled

Zavezna

Pod rdečo baretko
ki si jo nosila
postrani postrani
je privršal vrabec
in te kuštral
ter se gumbal
s tvojim popkom
da si me
ko sem ga
kot tvojo dojko
prehote

Vrela

Pa si me zamedla
pod pulover
da je huškal
kakor peč
kašmirski stog
ter kuverta
vržena kot vedno
čez strpne otoke
po morje
in vrele noči
ko sem tvojih oči